

Tpru-u! . . . Tpru-u!*) Prokleti konj, viž, kam pelja opravičeval se je Makar, pa vendar je močno naiegoval levi vajet, desnim pa je nezapaženo hlestal lisca

Umni konjič je očitljivo pomahoval repom in počasi stopical, kamor je bilo treba. Skripanje plaznic je kmalu utihnilo poleg vrat tatarskega dvora.

* * *

Poleg tatarskih vrat bilo je privezano nekoliko konj z visokimi jakutskimi sedli.

V tesnej koči je bilo soparno. Redki dim mahorke je stal kakor oblak in se je počasi potegoval proti ustju kameljka. Za mizami in po klopeh so sedeli Jakuti, na mizah so stale čaše z žganjem, tam pa tam je kopicica ljudij kvartala. Lica so bila potna in rdeča. Oči igrecev sledile so divje za kartami, Denarji so se jemali iz jednih žepov in se takoj skrivali v drugih. Na mizi v kotu, čepel je in se majal pijan Jakut in je vlekel svojo brezkončno pesem. Iz grla so mu šli divji, škripeči zvoki, ponavljal je na vse načine, da je jutri velik praznik, danes pa, da je on pijan.

Makar je dal denarje, njemu pa so dali polič. Sunil pa je pod pazduho ter odšel v temen kot, tako, da ga ni nihče zapazil. Tam je nalival čašico za čašico in vlekel jedno za drugo. Žganje je bilo grenko, ker je bilo pred praznikom, primešano je bilo vanje dobre tri četvrtine vode. Zato pa, kakor je bilo vidno, tobaka krčmarju ni bilo žal. Makaru je vselej sapo zapiralo na minuto in v očeh so hodili nikaki rdeči kolobarji.

Kmalu je opijanel. Tudi on je počenil na slamo, objel si kolena in položil na-nji svojo težko glavo. Iz grla izlili so se mu taisti skripoči grdi glasovi. Pel je, da je jutri praznik in da je on zapil pet voz drv.

Mej tem se je v koči delalo tesneje in tesneje. Prihajali so novi gostje Jakuti. Gospodar je videl, da kmalu ne bo vsem prostora. Vstal je izza mize in se ozrl po koči. Ta pogled je ustrelil tudi v temni kot in zadel tam tistega Jakuta in Makara.

Približal se je Jakutu, zgrabil ga za vrat in telebil ven iz kočice. Potem je stopil k Makaru. Njemu tukajšnjemu prebivalcu, izkazal je večjo čast, odprl je na stežaj duri in dal revežu tako brco, da je Makar strmo-glavo letel iz kočice in pičil nosom naravnost v kupico snega.

Ne ve se, ali ga je tako ravnanje razžalilo ali ne. Čutil je, da ima v rokavih sneg, na licu tudi sneg. Tako ali tako je izkobacal iz snega in se popletel k svojemu liscu.

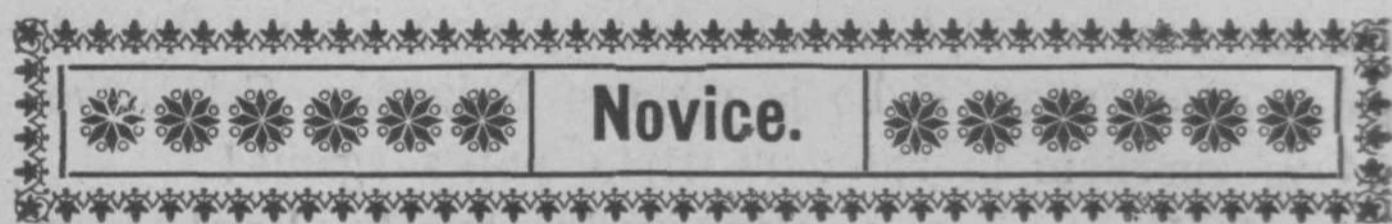
Luna se je vzdignila uže visoko. Veliki medved je uže začel spuščati rep nizdolu. Mraz se je večal. Včasi so na severu izza temnega poluokroglega oblaka vstajali slabotno igraje, ognjeni stolbi severnega sija, ki se je ravno začenjalo.

Lisec je brž ko ne čutil neprijetno stanje gospodarja in je previdno in pametno korakal domov. Makar

je sedel na saneh, majal se v razne strani in nadaljeval svojo pesem. Pel je, da je zapil pet voz drv in da ga bo čena klatila. Glasovi, ki so se iztrgavali iz grla, skripali in stokali so v večernem zraku tako otožno in žalostno, da je tujcu, ki je vzplezal o tem času na streho jurte, da bi zaveznil dimnik, postalo še bolj težko na sreču od Makarovega petja.

Mej tem je lisec privlekel sani na hribec, odkoder se je videla vsa okolica. Sneg je jarko blestel, ker ga je svit meseca oblival. Zdaj pa zdaj je bil svit meseca, kakor da taja, sneg je temnel, in takoj se je na njem prelival odlesk severnega sija. Takrat se je zdelo, kakor da se snežni holmi in tajga na snegu zdaj približuje, zdaj obdaljuje. Makar je razločno videl ravno pod tajgo snežno plešo Jamlaškega hribčeka, za katerim je imel Makar v tajgi nastavljene pasti in zanke za zveri in ptice,

To mu je obrnilo misli v drugo stran. Zapel je, da se mu je v past ujela lisica. Jutri da proda kožo in baba ga ne bo klatila. (Dalje sledi.)

— **Osebne vesti.** Definitivnimi na sedanjih svojih mestih so imenovani učitelj voditelj v Gribljah g. Alojzij Potočnik, učitelj na Gori g. Anton Kerže in učiteljica v Semiču gosp. Albina Golob. Učitelj v Trebelnem g. Fran Mlakar je premeščen v Št. Rupert.

— **Novi kanoniki.** V nedeljo so bili omešeni novi kanoniki gg. dr. Lampe, dr. Karlin in Sajovic.

— **Častno občanstvo** je občina Vrhpolje podelila drž. poslancu dr. Ferjančiču in vipavskemu županu Antonu Hrovatinu.

— **Odlikovanje.** Naš rojak iz Slov. Bistrice, gim. prof. g. Dominik Paskolu v Padlovgradu je dobil od ruskega carja red sv. Stanislava II vrste.

— **Ravnateljem na drž. ljudski šoli v Trstu** je imenovan I. Brunlechner iz Gornje Štajerske. Za asistenta in za učitelja na isti šoli je bil preslab, potom protekcije pa je nakrat postal dober za ravnatelja tega zavoda. Protekcija je bila tako izdatna, da so bili temu možu na ljubav preterirani izvrstni, zaslužni in starejši, vseh deželnih jezikov primorske zmožni kompetenti.

— **Nadvojvodinja Elizabeta**, hčerka pokojnega prestolonaslednika Rudolfa, se mudi sedaj v Gorici, kjer ostane toliko časa, da mine poroka njene matere nadvojvodinje Štefanije z grofom Lonyayem.

— **Državna podpora.** Ministerstvo notranjih del je za popravo mostu čez Reko pri Ostrožnem brdu v postojinskem okraju dovolilo podpore 4000 K.

— **Novo slovensko tovarniško podjetje.** Tiskar v Celju g. Dragotin Hribar je otvoril v Ljubljani mehanično tkanin in pletenin.

— **Prepovedana igra.** Deželno predsedništvo je prepovedalo „Dramatičnemu društvu“ predstavo Jurčičevega „Tugomera“. Ta je popolnoma predelan, nima sedaj nikake tendence, a vzlic tem ni našel milosti pri isti vladi, ki sicer nemške igre presoja z največjo prizanesljivostjo.

*) Tako Rusi konje ustavljajo.

— V goriški deželni šolski svet so imenovani gg. prošt Jordan, kanonik dr. Sedej, gimn. ravnatelj dr. Gros in realni ravnatelj dr. Schreiber.

— Ljubljanski ulični napisi. Ministerstvo je razveljavilo nabitje samoslovenskih uličnih tabel in to odobrujoči sklep obč. sveta. Ta se je proti temu pritožil na upravno sodišče in zajedno novič sklenil, napraviti samoslovenske napise v Ljubljani. Pri tej priliki je notar Plantan silno napadal dež. odbor. Nam se dozdeva, da se je vsa ta zadeva z napisi nalašč tako nerodno, vsakemu zakonu v obraz bijoče uprizorila, da se more nekaternikom metati polena pod noge, za nekaternike pa delati reklama.

— Državni uradniki v Trstu so si ustanovili svojo kazino in so izvolili predsednikom znanega namestniškega svetnika Friderika viteza Schwarza.

— Umrl je v goriški bolnici po daljši bolezni g. Ivan Ipavic, ki je v prejšnjih časih stal v prvih vrstah narodnih boriteljev. — V Logatcu je umrl nadučitelj Jan. Kernc.

— Električna železnica v Ljubljani. Železniško ministerstvo je z odlokom z dne 22. m. m. dalo družbi Siemens & Halske na Dunaju dovoljenje, da izvrši tehniške priprave za zgradbo električne železnice v Ljubljani.

— Domobranksko vojašnico v Ljubljani bodo še letos razširili, na kar pride ves domobranski polk iz Celovca semkaj.

— Preprečeni dvoboj. Te dni bi se bil moral mej avskultantom in rezervnim častnikom g. K. Voduškom in odvetniškim koncipientom dr. Hribarjem vršiti dvoboj. Policija je pa stvar izvedela in je dr. Hribarja neposredno, predno je šel na bojišče, aretirala ter ga izročila sodišču. To ga je vzelo na protokol in izpustivši ga iz zavora začelo proti njemu kazensko preiskavo.

— Redek gost. Pred kratkim se je mudil v Ljubljani škof iz Svete Helene v državi Oregon v Ameriki gospod Broudel. Bil je gost ljubljanskega gospoda knezoškofa.

— V Gorenji Radgoni se je naselil kot zdravnik vrl narodnjak gosp. dr. Leon Kreft.

— Občinske volitve v Plominu so se vršile 11. in 12. m. m. Zmagali so zopet Lahi.

— Slovensko gledališče, katero je v letošnji zimi priredilo že celo vrsto uzornih predstav, je zadnjič spravilo na oder Wagnerjevo silo težko opero „Večni mornar“. Ž njo je doseglo velečasten uspeh. Gledališče, ki zamore take opere tako zaokroženo predstavljati, zasluži v polni meri, da je narod nanje ponosen.

— Državnozborska volitev na Goriškem katero je povzročilo največji vihar o deželi, se je vršilo dne 29. januarja. Prišlo je do ožje volitve pri kateri je le z veliko težavo prodrl grof Alfred Coronini, ki je tako po nepotrebnem povzročil ves ta volilni boj.

— Štajerska deželna razstava l. 1901 se bo obsegala: poljedelstvo, gozdarstvo, ribarstvo, lov, rudokopne stvari, industrijo, obrt, uporabljajočo umetnost in godbo, umetno industrijo, pouk, sport, turistiko in higijeno.

— Železnica Brežice-Novo mesto Železniško ministerstvo je gosp. Štefanu Dauaachju v Zagrebu dalo za dobo jednega leta dovoljenje, izvrševati tehniške priprave za zgradbo železnice iz Novega mesta v Brežice.

— Gasilnemu društvu v Mokronogu je ministerstvo dovolilo prirediti efektno v društvene namene.

— Poskušen umor? Marija Šuštaršič iz Toplic ji svojo 25letno sinaho, s katero je že dlje časa živela v sovrastvu, ovadila sodišču, da jo je hotela zastruoviti, češ, da ji je od žveplenk nastrganega fosforja vrgla v mačnik.

— Samomor. V Mariboru se je ustrelil 18letni trgovski učenec Ernest Rupprich.

— Avstrijski delavci pri železnicah na Kitajskem. V zadnjem času je odišlo mnogo delavcev iz Avstrije na Kitajsko iskat dela v rudokopih in pri zgradbah železnic. Delavci se svare, naj se nikar ne podajo tjakaj, ker ne bodo dobili dela, kajti kineški delavci so mnogo ceneji. Kdor pa le hoče iti, naj se obrne popred tukaj do zastopnika dotičnih indikatorov, da si zagotovi delo in dobi plačano vožnjo.

— Nova razglednica. V zalogi knjigotržnice Kleinmayr & Bamberg je izšla dvojna razglednica predstavljajoča Ljubljano s kamniškimi planinami v ozadju. Podobica je jako lepa in fino izdelana. Cena 20 vinarjev.

— Slovensko čebelarstvo družstvo imelo je te dni v dvorani „Mestnega doma“ v Ljubljani svoj letošnji občni zbor, katerega se je udeležilo nad sto čebelarjev, pa največ iz Kranjske, pa tudi iz Primorja in Štajerske. Predsednik društva, g. nadučitelj Črnagoj, pozdravil je zborovalce ter poročal potem o društvenem delovanju v preteklem letu. Društveno delovanje ni bilo obsežno. Rana, ki jo je društvo dobilo takoj v prvem letu po znani defraudaciji, bila je pregloboko zasekana, da bi mogla takoj zaceliti. Zato pa je lanski občni zbor naročil odboru le izvršitev želja, ki niso bile v zvezi s financami, če izvzamemo povečanje društvenega lista, katerega z znano spretnostjo urejuje g. nadučitelj Rojina. Preosnovala so se pravila, da se pospeši ustanovitev podružnic po raznih krajih slovenske domovine, predložila se je deželnemu zboru peticija glede odprave nedostatkov pri pri raznih medarjih, vsled katerih se širi kužna gnjiloba pri čebelah, odposlala pa se je tudi prošnja c. kr. trgovinskemu ministrstvu glede olajšav pri transportu čebel. „Slovensko čebelarstvo“, ki ima sedaj 530 členov, imelo je v pretečenem letu 591 gld. dokodkov in 855 gld. troškov. Ta primankljaj je še posledica poneverjenja; upati pa je, da se denarno stanje društva v tekočem letu uredi. Po predlogu g. Petriča izrekla se je društvenemu predsedniku za njegovo požrtvovalnost zahvala in priznanje. Potem se je vršila volitev predsednika; izvoljen je bil soglasno zopet g. Fran Črnagoj, v odbor pa naslednji gospodje: Gašpar Bizjan, Miha Kunavar, Peter Pavlie, Avgust Pucihar, Anton Žnidarčič in Fran Rojina kot urednik društvenega glasila. Občni zbor je nadalje sklenil, da se razdeli še v tekočem letu nekoliko uzorno urejenih Gerstungovih panjev brezplačno med člene, zlasti različnim šolam, ker se tam mladina ž njimi naprej seznaniti. Naprava društvenega čebelnjaka se z ozirom na gmotno stanje za sedaj še opusti. Po zborovanju so si udeleženci ogledali razstavljeno čebelarstvo orodje, ki je vzbujalo mnogo zanimanja.

— Jury za Prešernov spomenik. V soboto zvečer je bila druga seja razsodnega odseka za načrte Prešernovega spomenika. Seje se je udeležil tudi dunajski arhitekt g. Fabiani, katerega je odsek kooptiral mej razsodnike. Odsekovo poslovanje je dozorelo že tako daleč, da se v prihodnji seji določita umetnika, ki dobita razpisani nagradi za najboljša načrta.

— Razglas. C. kr. poljedelsko ministerstvo je z razpisom z dne 28. deembra 1899., št. 28 532, ukazalo, da se bode na Kranjskem v spuščalnih postajah Kočevje, Ribnica Rakovnik, Kostanjevica, Št. Jernej, Škocijan, Cerklje, Studenec, Grosuplje, Horjul Vrknika, Selo in Veliki Gaber, od letošnje spuščalne dobe pričeni, spet pobirala spuščalna taksa za državne žrebce, postavljene v zgoraj navedenih postajah, in to po 2 kroni od vsacega žrebca, v postajak Postojna, Kozeze Cerknica, Rudolfovo in Žužemberk pa ostane še nadalje brezplačno spuščanje.

— **Občinske volitve v Trziču** so se vršile 25. m. m. V III. in deloma v III. razredu so Slovenci pač zmagali a večina je vendar Nemcem zagotovljena, ker imajo 3 virilne glasove.

— **Kasacijski dvor** je 24. t. m. razpravljajal o ničnosti pritožbi cigana S. Helda, ki je bil v Novem mestu v drugič obsojen na smrt. Kasacijski dvor je smrtno obsodbo potrdil, čuje se pa, da je Helda priporočal cesarju v pomiloščenje.

— **Katoliško politično društvo v Ljubljani** je praznovalo 25. m. m. svojo desetletnico. Po slavnostnem zborovanju, na katerem sta govorila dr. Šušteršič in dr. Krek je bil banket.

— **Redka slavnost.** Prošt v Tinjah na Koroškem, č. g. Lovro Serajnik, praznoval bode letos 65 letnico mašništva.

Pri uporabi bobove kave se priporoča, da se kupuje vselej boljša vrsta, ki ima močnejši duh, in vsled tega tudi ni dražja, a zraven ima pa še boljši okus. Zlasti se izgubi vsak razloček med ceno boljše ali slabše vrste bobove kave, če se tej kavi primeša polovico Kathreinerjeve sladne kave. Zmes bobove in sladne kave se je že povsod udomačila in priljubila, in pokazalo se je, da ima prav izvrsten okus in da mnogo pripomore k zdravju. Kathreiner-Kneippova sladna kava dobi z ekstraktom iz kavinega sadu, ki se prideluje v južnih krajih, duh bobove kave, in združuje v nedosežni meri njen priljubljeni okus z vsemi vrtilinami domačega sladnega pridelka. Kathreinerjeva sladna kava se ne sme nikoli prodajati na vago in je pristna le v znanih Kathreinerjevih zavivkih, zato naj vsakdo povsod le tako zahteva in kupi.

— **Zveza slovenskih in istrsko-hrvatskih županov.** Na shodu slovenskih in istrsko-hrvatskih županov dne 17. avgusta 1899 bilo je sklenjeno, da se ustanovi „Zveza slovenskih in istrsko-hrvatskih županov“. — C kr deželno predsedstvo za Kranjko je post tod discrimina rerum s odlokom št 5105 pr z dne 20. oktobra t. l. odobrilo pravila za to zvezo. Najvažnejše določbe se glase: 1.) Društvo „Zveza slovenskih in istrsko-hrvatskih županov“ se ustanovlja za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko (Goriško, Trst in Istro). Vodstvo in sedež mu je v Ljubljani. 2.) Društva namen je: podučevati svoje člane o predpisih občinskih zakonov in drugih zaukazov, ki vrejajo občinsko uradovanje, pospeševati kulturne težnje slovenskega in hrvatskega naroda ter potezati se za gmotne koristi njegove. To doseza društvo s tem: da izdaja strokovni list, da izdaja ali pospešuje izdavanje zbirke za občinsko upravo važnih zakonov, da pošilja peticije in resolucije oblastvom in postavodajalnim zborom, da sklicuje redne in izredne društvene shode (občne zборе), na katerih se razpravljajo z občinsko upravo v zvezi stoječa vprašanja ter kulturne in gospodarstvene zadeve slovenskega in hrvatskega naroda. 3.) Člani so častni, pravi in podporni. Le avstrijski državljani more biti član društva. A) Častni člani morejo biti oni samopravni avstrijski državljani, ki so si pridobili posebnih zaslug za društvene namene. B) Redni člani zamorejo biti le župani ali podžupani slovenske ali hrvatske narodnosti. C) Podporni člani morejo biti občinski Redni ali podporni član postane dotična oseba, ko prijavi društvenemu odboru, da hoče biti član društva in izpolnovati društvene dolžnosti. Redni člani plačujejo udnino po 5 gld., podporni pa po 2 gld. Društveni odbor ima pa pravico ubožnim županom ali podžupanom udnino znižati ali celo spregledati. 4.) Društvena denarna sredstva so: a) udnina rednih in podpornih članov; b) darila in volila; c) naročnina za društveno glasilo in skupilo za spise, katere društvo izda. 5.) Vsak društvenik je dolžan društvene namene po svoji moči pospeševati in udnino v prvem četrtletji vsacega leta plačati. Vsak društvenik ima pravico udeleževati se društvenih shodov

ter tu govoriti in nasvete staviti. Redni člani imajo poleg teg pravico glasovati, voliti in voljeni biti. Redni člani prejemaajo društveno glasilo brezplačno, podporni člani za znižano naročnino 1 gld. Ostale določbe obsegajo druge formalnosti.

— **Ogenj.** Dne 22. m. m. je pogorela hiša Marije Igljčar v Zaborštu pri Kamniku. Škode je 800 K.

— **Vojak — samomorilec.** V Celovcu se je obesil vojak pešpolka št. 17. Franc Zupan s Križne gore.

— **Samomor.** Na pokopališču v Slovenski Bistri se je ustrelil orožnik Schaffer. Pravijo, da vsled neozdravljive bolezni.

— **Telefon.** Mej Berlinom in Carigradom bode v kratkem položen telefon. Mej Berlinom, Dunajem se nahaja že dalje časa telefon. Vsled dogovora mej ogersko in srbsko vlado se je bil napeljal tudi že od Budapešte do Beligrada in otvoritev te črte se bode vršila januarja 1901. Iz Beligrada v Tredec (Bolgarija) se tudi že pripravlja telefonska črta, druga pa čez Uesküb v Carigrad. Vse te črte bodo seveda združene z Berlinom, od koder se pridno deljuje za gospodarsko podjarmljenje vztoka v smislu velegermanskega načrta. Telefon je pripravno, ter brzo sredstvo za te načrte.

— **Parobrodarstvo v Rusiji.** V poslednjem času rastejo kar iz tal razna parobrodna društva v Rusiji. V kratkem izda in potrdi ruska vlada posebni zakon za ustanovljenje taciuh društev in tudi podpore za take ustanove. Mnogo parnikov se gradi zlasti za promet mej Rusijo in Kitajsko.

— **Vojvodinja trafikantinja.** Nedavno je umrla v Parizu vdova vojvode Mornya, nezakonitega sina kraljice Hortense in njenega višjega konjarja grofa Fhahaulta. Po smrti svojega prvega moža Napoleonovega polbrata, ji je daroval Napoleon največjo pariško trafiko blizu Place du Theatre francais. Vojvodina je dala trafiko v najem ter imela od tega na leto 40.000 frankov. Malo pred smrtjo so ji trafiko vzeli ter jo dali vdovi znamenitega francoskega državnika.

— **Nova carinska tarifa v Braziliji** S 1. prosincem 1900 se uveljavi začasno nova carinska tarifa, katere najvažnejša novota je vpeljava minimalne in maksimalne tarife. Minimalna tarifa temelji z nekaterimi izjemami na postavkih tarife (iz l. 1897.), katera je do zdaj veljala, dočim maksimalna tarifa skazuje dvojne postavke minimalne tarife. Braziljanska vlada ima oblast, da pobira carino maksimalne tarife za provenijencije onih držav, katere nalagajo braziljskemu vvozu previsoko carino. Toda te oblasti se braziljanska vlada sploh ne bode posluževala do konca meseca svečana 1900 in morda se bodo avstrijske provenijencije tudi po preteku tega roka ocarinjevale po minimalni tarifi. Od 1. prosinca 1900 se bode moralo 15% (namesto dosedanjih 10%) vvozarine, katera se bode morala v zlatu plačevati. Carinski postavki, kateri se jemljejo za avstrijsko trgovino v poštev, so se zvišali za margarin in umetno surovo maslo, krompir, les in pohišstvo, klobuke, sukno in steklo; dočim so se znižali za moko, pijače, rudnice, bombažovo prejo, tkanino, blago, volneno tkanino, knjigoveško platno, svilene trakove in svileni tančico. Posebno važna novota je, da se je vpeljalo, da se mora imeti konzularne certifikate, o katerih ima proračunski zakon za l. 1900 sledeče temeljne določbe: Od 1. prosinca 1900 mora imeti vsaka ladjina listina deklaracijo blaga, katero mora odpravnik spopolniti in natančno popisati. Odpravnik in vvoznik morata dve spopolnjeni deklaraciji braziljskemu konzulu luke, kjer se ladija naloži, predložiti, da jih pregleda; ena pregledana deklaracija mora spremljati vkrcano blago. Kakor hitro se trgovski in obrtniški zbornici natančnejše poroča oblika in način izdaje deklaracij, kakor tudi postavki nove tarife v številkah, tedaj bo nadaljno poročala.

— **Mati nemške cesarice — umrla.** O ravnokar umrli vojvodinji Šlezvik-Holšteinski materi sedanje nemške cesarice piše nek nemški častnik, da ni dosti manjkalo, da je bila svoječasno postala — francoska cesarica. Ko se je princu Napoleonu posrečilo priti na vladarski prestol, se je namenil, da poroči kako evropsko princezinjo, katera bi po svojem pokoljenju delala „čast francoskemu prestolu“. Najprej je mislil na Karlo Wass, iz nekdanjega švedskega kraljevega potomstva, ker pa se je ta zveza razdrila in je lepa Karla potem vzela Alberta sedanjega saksonskega kralja, si je Napoleon iskal druge neveste in med tem tudi postal cesar Francije. Izvolil si je toraj princezinjo Adelajdo Hohenlohe-Langenburško in se nadejal podpore pri — angleški kraljici, ki je teta princezinje. V ta namen je poslal svojega zaupnika Walevskega v London, da poprosi roke princezinje. Toda tu so se začele gibati politične intrige Nemcev, kateri so imeli že svoj napad na Francijo za 1870-1871 sklenjen. Knez Hohenlohe je pisal tajno pismo na angleški kraljevi dvor „da je vendar veliko težko“, ki govorijo zoper zvezo Napoleona III. s princezinjo Adelajdo in te težkoče da so „narodnost in vera“ (Adelajda je bila protestantinja) itd. Tudi knez Bismarck je imel svojo besedo vmes in tako se je zveza razbila. Ker so Nemci kakor rečeno, že imeli načrt Francijo napasti in jo tudi razdrobiti če mogoče, seveda pa niso hoteli, da doleti na francoskem prestolu nezgoda germansko žensko, kar bi se bilo tudi zgodilo, oziroma bi Nemci proti Franciji morda drugače nastopali, da je bila ondi cesarica Germanka. Ker so pa Nemci še imeli tako napeljano s svojimi intrigami v Parizu, da zapeljani francoski narod vrže cesarstvo in si speče republiko, kar vedno pomeni poraz države, so hoteli prihraniti nezgodo ženi svoje vere in svojega mišljenja. Taka je germanska politika

— **Pobarvana zaušnica.** Propalost neke izvrstne pariške družbe se pojavlja zlasti v tem predpustnem času. Tu je vse polno raznih afer in aferic med nezvestnimi zakonskimi itd., kateri se medsebojno zastrupljajo, streljajo, polivajo z razjedajočimi kisljinami, in kar je tacega še več. Tragikomičen pa je bil sledeč prizor, ki se je pripetil mej dvema ljubosumnima ljubicama ni dolgo tega v Parizu. Obe sti imeli radi nekega brhkega častnika, vendar je bila od njega bolje odlikovana gospica Luciene kakor pa gospica Rozika. To je pa poslednjo tako užalilo, da se je hotela nad svojo prijateljico zmaščevati. Seveda jej ni od svojega črnega načrta ničesar razodela, nasprotno, ob novem letu letos jej je poslala dve stekleničici parfuma z voščilom vred, kar je prijateljico zelo vzradostilo menivšo, da je ona vse pozabila. V tej mehki zavesti je odprla eno stekleničico ter si pomazilila z duhtečo tekočino obe lici. Pri tem je pogledala v zrcalo — toda joj groza! V tem trenutku se je prepričala o vsej hudobiji svoje sovražnice: njena lica so bila najprej zelenkasta, kmalo na to temnozeleno in naposled črna ko krokarjevo perje. Zdaj je videla, kaj je pomenilo laskanje nasprotnice in šla je, da si v bližni drogeriji najprej da kemično izprati obraz, potem pa, da izvede tudi svoj načrt maščevanja. Kakor vihar je planila v sobo svoje sovražnice in predno se je ona mogla skriti, zaslomila jej je krepko zaušnico. V malo trenutkih se je poznala na licu Rozike cela roka z vsemi petimi prsti in sicer najprej zelenkaste barve, potem temnozeleno, naposled pa črna ko krokarjevo perje. Stvar se je kmalo raznesla in zvedel jo je tudi ljubček, ki je obe potem zapustil.

— **Cvetice — generali.** Kako se Angleži navdušujejo za svoje junake v Afriki je sledeči dokaz. Neka vrtnarska družba v Londonu je priredila zdaj razstavo samih orhidej. Vsaka posebna vrsta teh cvetlic po nosi ime kakega angleškega generala v Afriki. Tako je ime eni „general Roberts“ druga je „general French“ tretja „general Sir Redvers Buller“ četrta „Lord Kitschener“ itd.

— **Tat prstanov** Štefan P. je prišel k Mariji Lozej, ki stanuje v Trstu v ulici Farneto št. 21, ter se z njo razgovarjal. Med tem časom je prišla soseda in prosila Marijo Lozej, naj ji posodi en prstan, da ji ga precej nazaj prinese. Lozejka je šla v omaro in prinesla v kuhinjo malo škatljico s 3 prstani od katerih je jednega oddala sosedi, dva pa je s škatljo postavila na mizo. Kasneje je hotela prstane spraviti in je pogledala v škatljo, a prstanov ni bilo več. Ker drugih oseb v onem času v hiši ni bilo, je precej sumila na P. in prijavila stvar redarstvu, katero je čez nekaj ur prstane dobilo v zaloga-nici zlatenine kjer je tat na nje sprejel 140 kron. Tatu so pozneje zaprli.

— **Premoženje umetnika** Na Dunaju umrli skladatelj Millöcker je zapustil 300.000 goldinarjev premoženja. Kakor glavne dediče je imenoval šest dobrodelnih društev dunajskih, udova njegova dobode 4.000 gld. letne rente in dohodek od tantijem Millöckerjevih skladb v gledališčih. Hči umetnikova dobi 40.000 goldinarjev. Skladatelj, ki je v svojih mladih in najlepših dneh moral stradati, je umrl kakor bogataš, a svojega pošteno zasluženega bogastva ni dolgo užival.

— **Odškodnina za ukradeno ljubezen** V Novem Yorku v Ameriki je bila dne 5. t. m. jako zanimiva kazenska obravnava Soproge gospe Melvinije Prunier, jako lep in od bogatih dam novojorških zelo iskan kočijaž, je tako zelo dopadel milijonarki gospej Lillian Ash, da je hotela na vsak način dobiti v last njegovo srce. No, naposled se jej je to tudi posrečilo, — kaj se za denar vse zgodi! Toda s tem ni bila meni nič tebi nič zadovoljna soproga kočijaževa, ki je imela stareje pravice do njega, kakor milijonarka. Izmisli si je sledeče: ker si mi ukradla srce moža, plačala mi ga bodeš z denarjem in šla je tožiti. Na sodišču je zahtevala 75.000 dolarjev odškodnine. Sodišče pa s to zahtevo ni bilo zadovoljno, vendar jej je priznalo 15.000 dolarjev. Kočijaška je zdaj bogata gospa in si lahko poišče drugega lepega moža. Morda se jej posreči še kaka kupčija.

— **Usmrčenje — teatralično.** Američani so najpraktičnejši narod na svetu. Vsako stvar znajo izrabiti. Nedavno so v mestu F. na javnem trgu usmrtili morilca. Malo ur pred obešenjem pa je oblastvo izvedelo, da žive morilčeva žena in otroci v veliki bedi. Zato je šerif ukazal, da se naj usmrti morilec na dvorišču, a okoli in okoli morišča naj se postavijo klopi in stoli za gledalce. Vsak sedež je veljal 2 — 3 dolarje. Občinstvo se je kar trgalo za vstopnice, in predno so morilca usmrtili, mu je sodnik povedal, da znaša vstopnina, po odbitku stroškov, malone 2.000 dolarjev, katere dobe žena in otroci. Morilec se je ginjen zahvalil za plemenito inicijativo in odšel v smrt.

Loterijske srečke

V Lincu dne 27. januarja t. l.: 62, 63, 19, 22, 85.

V Trstu dne 27. januarja t. l.: 25, 79, 64, 14, 9.

V Pragi dne 31. januarja t. l.: 70, 20, 51, 41, 54.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. decembra 1899. Pšenica 18 kron — vin., rž 14 kron — vin., ječmen 13 kron 60 vin., oves 12 kron 40 vin., ajda 18 kron — vin., proso 20 kron — vin., turšiča 12 kron — vin., leča 24 kron — vin., grah 20 kron — vin., fižol 20 kron — vin. Vse cene veljajo za 100 kilogramov.